

Jubilejní 20. ročník cyklopoutě vedl z Uherského Brodu do italské Aquileii.

Letošní jubilejní 20. ročník cyklopoutí se konal v termínu od 2. do 15. srpna 2024 a vedl z našeho města až k moři, respektive cílem byla italská Aquileia, která se nachází na březích Jadranského moře. Současně se jednalo o první část ze dvou-ročnickového putování, které vyvrcholí v dalším roce 2025 v Římě, kde se bude slavit velké jubileum Svatého roku.

Trasa etap 20. ročníku v roce 2024:

UHERSKÝ BROD (start) – Šaštín-Stráže (Slovensko) – Vídeň – Gloggnitz – Bruck an der Mur – Judenburg – Sankt Veit – Arnoldstein (vše Rakousko) – Gemona de Friuli – cíl AQUILEIA (Itálie).

Cyklopoutníci absolvovali celkem 9 etap (v rozmezí od 70 až po 105 km) s dohromady 850 kilometry a jízdou na kole přes území čtyř států. To se také díky dnešním naprosto přesným navigacím zcela potvrdilo. I to je rozdíl mezi 1. ročníkem, který se konal v roce 2004, kdy se jelo pouze podle klasických map, a rokem 2024, kdy nám navigace nabízí přesné převýšení, nejlepší cestu kudy projet na kole rušnou Vídeň, nebo kde se vyhnout velkému provozu.

Trasu dojezdu jednotlivých míst jsme rovněž vybírali i s ohledem na to, že cyklopout získala záštitu Evropské kulturní stezky sv. Cyrila a Metoděje.

Ale zpět na slavnostní start, který se konal v sobotu 3. srpna 2024 v Uherském Brodě. Na startu se sešlo více než 130 cyklopoutníků od Karlových Varů, přes Domažlice, Děčín, Beroun, Prahu, Vysočinu, Ostravu, Brno až po slovenský Prešov.

K tomu se ještě na úvodní etapu přidala další dvacítky cyklistů převážně příbuzných účastníků nebo těch, kteří jet letos celou trasu nemohli. A bylo tomu tak i po celé cestě, kdy se k nám například v Rakousku přidala 15cti členná skupina místních cyklistů.

První tři etapy vedly prakticky s minimálním převýšením. Přes slovenské poutní místo do Šaštínu, a skrz rozlehlou Vídní, jsme doputovali až do městečka Gloognitz, které se nachází již na úpatí alpských vrcholů. To vše za ideálního počasí s občasnou přeháňkou. Na začátku 4. etapy nás čekal největší kopec letošního cyklopoutě - proslulý Semmering, který je známý mj. tím, že zde železnice překonává velké převýšení. Po vystoupení na vrchol ve výšce prakticky podobné naší Velké Javořině, jsme za odměnu naopak zbylou část etapy klesali do města Bruck an der Mur, které se co počtu obyvatel, polohy, umístění historického centra, povýšení města na Královské stejním panovníkem - Přemyslem Otakarem II., velmi podobá Uherskému Brodu. Naopak etapa do Judenburgu byla ve znamení postupného stoupaní. Stoupat i klesat jsme museli v následující 6. etapě do Sankt Veit an der Glan. V tomto městečku se nachází krásná víceúčelová „Blumenhalle“, která nám vytvořila skvělé zázemí pro naši cyklopař. To ostatně platilo o všech místech, kde probíhaly noclehy letošní cyklopouti. Ačkoliv všude nocujeme na karimatce a ve spacáku, tak přeci jenom vybavenost zejména rakouských sportovních hal co počtu sociálních zařízení, sprch, možnosti využít další zázemí hal, jejich samotné umístění pod povrchem, nabízí zajímavé řešení, kdy v létě hala chladí, a naopak v zimě si udržuje stálou teplotu. Vrátime-li se na naši trasu, tak další krásná etapa vedla přes Klagenfurt kolem největšího rakouského „koupaliště“ jezera Wörthersee do Villachu, přesněji do městečka Arnoldstein. Zde jsme mohli přenocovat s výhledy na více než dvoutisícové vrcholy. Právě v těchto místech jsme se také napojili na cyklostezku Alpe Adria Radweg, která je považována zcela po právu za jednu z nejkrásnějších v Evropě. Po té ní jsme vystoupali na rakousko-italskou hranici do Tarvisia, kde se jsme se napojili na těleso zrušené železniční tratě a přes desítky mostů, viaduktů, tunelů pokrytých perfektním asfaltem s nalajnovanou cyklostezkou, s úchvatnými výhledy, vodopádem přijeli až pod Alpy do italského města Gemona del Friuli. Toto krásné město, které se nachází v provincii Udine, bylo před 50 lety zcela zničeno zemětřesením a dneska je symbolem znovuzrození celého postiženého kraje. Ve zdejší Sanktuáriu žil, v našich krajích velmi uctíváný světec, Svatý Antonín. Poslední etapou (přes Udine) jsme již za 40stupňového vedra doputovali do cíle letošní cyklopouti města Aquileia. Aquileia je pro své nesmírné historické bohatství zapsána na seznam světového kulturního dědictví UNESCO. Město bylo založeno Římany jako vojenská základna sloužící k obraně. Za císaře Augusta se Aquileia stala druhým největším městem Římské říše - hned po Římu se 300. 000 občany. Ve zdejší bazilice, jež má neuvěřitelnou rozlohu takřka 800 m² a nejstarší dochovanou křesťanskou mozaiku, jsme slavnostně zakončili bohoslužbou naši letošní pouť. Následující dny jsme pak věnovali prohlídce jak Aquileii, tak odpočinku a koupání v Jadranském moři. Na pláži jsme se vydali na poloostrov Grado, který je s Aquileiou propojen 5 kilometrovým mostem, jehož součástí je i cyklostezka. Někteří účastníci se pak ještě vydali na výlet do nedalekého Terstu, který leží na hranici Itálie a Slovinska. Návrat autobusy zpět do ČR i s koly se pak konal ve čtvrtek 15. srpna 2024.

Po 20 ročnících můžeme konstatovat, že s námi celkově jelo 2500 cyklopoutníků (někteří samozřejmě vícekrát), což dělá průměrně na jeden ročník 125 účastníků. Během předchozích 20. ročníků vzniklo mezi cyklopoutníky také 13 manželství.

Závěrem je třeba vyjádřit poděkování všem, kteří pomohli zorganizovat letošní cyklopoutě – celému organizačnímu týmu i těm, kteří se o nás starali na trase, a to jak v Česku, na Slovensku, Rakousku, tak i v Itálii.

I letos bylo tradičně třeba uvařit, nakoupit, opravit, domluvit, odsloužit, ošetřit, odvést, převést či přeložit pro velkou skupinu cyklopoutníků, kteří s námi putovali ze všech koutů Česka, Moravy, Slezska, Slovenska, Ukrajiny i Rakouska.

A vše opět skvěle šlapalo jako dobře namazaný řetěz byciklu (bez elektro-pohonu).

O to se zasloužili jmenovitě všechny kuchařky (hlavní i pomocné síly): Paní Petra Antošová, pan Václav Jokl a paní Marie Bartošová.

Dále logistik Šimonovi Bartošovi, výčepnímu pitného režimu Petru Bednářovi (Mustafovi), řidiči dodávky panu Láďovi, zdravotníkovi a lékárníkovi Štěpánovi Novákovi, servismanům kol Pavlovi Turečkovi (současně byl i řidič dodávky) a Petrovi Bednářovi (plus Petrovi Markovi). Dále pak tvůrci cyklo-dresů, mapek, navigací a veškeré grafiky Josefovi Žajdlíkovi.

A také všem hudebníkům a řidiči doprovodného autobusu panu Dominikovi a všem řidičům Autobusová doprava Josef Dubovský.

V neposlední řadě duchovním otcům cyklopoutí jsou to: P. Pedro Utíkal - farnost Jezernice, P. Alvarez Kodeda OP (Olomouc), P. Karel Dvořák farnost Letohrad, P. Pavel Kaška z farnosti Milotice u Kyjova, P. Josef Zelinka (Vracov) a Marián Brudny SVB z Prahy a jáhnovi Ing. Miroslav Poloch.

Všem, kteří nám pronajímali prostory kde složit hlavu – představitelům kláštera Paulínů v Šaštíně, sestře Grácii z Vídně při škole sv. Elisabeth, představitelům měst Gloggnitz, Bruck an der Mur, Judenburg, paní Marii z turistiky města Sankt Veit an der Glan, panu školníkovi ze školy v Arnoldsteinu, panu starostovi Robertu Relevantovi z města Gemona del Friuli, a také městu Aquileia.

Všem sponzorům: AZUB BIKE Uherský Brod a Kola Stanislav Číhal Staré Město u UH. Velké poděkování si zaslouží náš partner letošní cyklopoutě Cyril and Methodius Route. A pak také nemalé poděkování při organizačním zajištění akce panu Dr. Johannesovi Maierovi z Pilgen in Karten v Rakousku.

A všem, kteří nebyli zas až tolik vidět, a přesto přiložili ruku k dílu a podíleli se na této cyklopouti, která stejně jako ty předchozí, už dlouhých 20 let každoročně v sobě propojuje sport, kulturu i duchovno pod křídly Orla Uherský Brod v duchu hesla „Dáváme sportu smysl“.

Všem patří VELKÝ DÍK!

Tak Ariderveci na startu dalšího ročníku v roce 2025.

Petr Gabriel, hlavní organizátor